VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY MĚSÍČNÍK ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XLIX

6

ČERVEN 2020

NOVÉ KNIHY

ve volarské knihovně

strana 15

ROZHOVOR

S Jakubem Rákosníkem nejen o malování

strana 8–9

KOMIKS

Neuvěříte, co se stalo v Bobíku

strana 20

Týden co týden natáčíme seriál o domech, knihách a lidech.

Květnové zastupitelstvo se konalo v rouškách a rozestupech.

Otevřela i knihovna. Knihy po vrácení musí do karantény.

V infocentru se rozdávala krajská pomoc seniorům a nemocným.

Kde to šlo, se během karantény malovalo, opravovalo, uklízelo.

Cyklotrasa přišla o slavnostní otevření. Ale jezdit se dá i bez toho.

Při znovuotevření Bobíku požehnal P. Karel Falář novému pivu.

Novou expozici přijeli zkontrolovat všichni kněží z okresu.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

Foto měsíce

V květnu hasiči slavili svátek svého patrona, svatého Floriána. Tedy měli slavit, ale vzhledem k situaci neslavili. I když se těšili. A tak, jako malou satisfakci, jim posíláme tento obrázek. To proto, že si jejich práce vážíme. (Foto Muzeum fotoateliér Seidl Český Krumlov)

Z VÝPISŮ USNESENÍ RADY MĚSTA KONANÉ V OBDOBÍ 29. 4. – 13. 5. 2020

Schvaluje ve znění předloženého návrhu Dohodu o používání výplatního stroje k úhradě cen za poštovní služby č. 2020/03284 a **pověřuje** starostu jejím podpisem.

Rozhodla s účinností od 4. 5. 2020, po dohodě s ředitelkou příspěvkové organizace MŠ Volary, obnovit provoz Mateřské školy Volary v omezené provozní době, a to do 15:30 hod, po dobu nouzového stavu.

Schvaluje způsob výpočtu spotřeby studené vody pro ohřev teplé vody v městské kotelně průměrem za posledních pět let a následně určit stav k 30. 4. 2020, viz důvodová zpráva.

Bere na vědomí informace o plnění rozpočtu, stavu finančních prostředků na bankovních účtech a stavu nezaplacených pohledávek k 31. 3. 2020 dle doložených příloh.

Bere na vědomí informace o hospodářské činnosti města za rok 2019 dle doložené přílohy.

Kompletní výpisy usnesení najdete na webových stránkách Města Volary.

KIC VOLARY

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
  Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
  e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ČERVNA 2020**

Slovo na úvod

Přestože dveře radnice byly během vrcholící epidemie často zamčené a panoval zde relativní klid, zdaleka to neznamenalo, že se na úřadě zastavil život. Za zavřenými dveřmi bylo totiž možná rušněji, než za běžných, viruprostých dob. Ke každodenní práci navíc přibyly starosti, které přinesla karanténa a s ní spojená nařízení. Veškerá jednání při dodržení hygienických pravidel byla navíc složitější, delší a fyzicky i psychicky namáhavější. To, že radnice nespala, dokazuje i skutečnost, že Volary, jako jedny z prvních široko daleko, svolaly své zastupitele, aby rozhodli o záležitostech, které se bez jejich svolení nemohly pohnout kupředu. A nebylo proto kde brát inspiraci, jak takové zastupitelstvo připravit. S rouškami, dvoumetrovými odstupy, dezinfekcí a televizním přenosem do předsálí proběhlo v pondělí 27. dubna 2020 poměrně náročné jednání, a to jak pro zastupitele, tak pro přítomnou veřejnost.

Zastupitelé mimo jiné schválili podání žádosti o bezúplatný převod komunikací od Státního pozemkového úřadu. Tentokrát byly vytipovány komunikace, které jsou z nějakého důvodu buď strategické pro město, nebo slouží jako přístup k nemovitostem našich občanů. Město, na rozdíl od státu, má možnost získat na jejich opravu dotaci.

Byl rovněž schválen prodej dalšího pozemku určeného k zastavění rodinným domem v ulici Mlynařovická. Jedná se o pozemek, který město získalo bezúplatně také od Státního pozemkového úřadu.

Státní pozemkový úřad hrál roli i v dalším bodě jednání, kdy zastupitelé města rozhodli od něj odkoupit čistírnu odpadních vod Mlýny a související stavby.

Čistírna odpadních vod s kapacitou padesát „ekvivalentních obyvatel" slouží pro občany části města Mlýny. V roce 2016 došlo k její celkové rekonstrukci. Součástí je i vodovod s vodním zdrojem a kanalizační řad z roku 1960. I když budou náklady na provoz velké, zastupitelé se rozhodli pomoci lidem, žijícím v této části města.

Jana Bártová – místostarostka

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 325, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví .

Restart Bobíku

V pondělí 25. května otevřel po nucené dvouměsíční odstávce Hotel Bobík. A kdo tam již zavítal, zjistil, že ona odstávka zdaleka nebyla obdobím lenošení, ale přípravou na jakýsi restart. Novinek je tu tudíž celá řada, přestože některé nejsou na první pohled zas tak vidět a mnoho detailů vnímáte jen jako celek, takže si je ani neuvědomíte.

Začněme třeba u restaurace. Nové sklo s logem, nové pivní tácky propagující Volary, nově potažené židle, přebroušená podlaha, nové závěsy a mnoho dalšího. Ale hlavně nový šikovný šéfkuchař, což je základ úspěchu. Zcela přebudován a nově vybaven byl salónek, který nyní slouží hotelovým hostům, a restaurace jako taková může již v maximální míře sloužit návštěvníkům „zvenčí".

Změny se dočkal i pivovar, tedy přesněji pivo samotné. Nově na jeho vaření dohlíží Libor Smutek, hlavní sládek minipivovaru českobudějovické Zemědělské fakulty. O tom, že své pivo umí dobře vyladit, svědčí i první místo na našem nejprestižnějším mezinárodním pivním festivalu Zlatá pečeť. A jak tvrdí ti, kteří Volarský ležák již ochutnali, změna je opravdu znát.

Nezapomnělo se ani na hotelové pokoje, které dostaly mimo jiné nové sprchové kouty.

Přestože epidemie napáchala mnoho škod jak firmám, tak jednotlivcům, v tomto případě přinesla i nějaký ten užitek. Tak zbývá si jen přát, aby ta příležitost, kterou jsme my i hotel dostali, byla řádně využita.

Jaroslav Pulkrábek

Kdy se roztáhne opona?

Svět se pomalu vrací do starých kolejí. Můžeme na pivo, do sauny i k holiči. Spoustu toho můžeme, a stejně tolik ne. A něco tak trochu napůl. Tedy dnes. Co bude zítra nebo za týden, těžko říci. Akce připravené na červen jsme ještě museli odpískat. Železniční den, stejně jako divadelní představení či koncert o Slunovratu. V tuto dobu jsou sice povolené akce pro tři sta lidí, ale zůstávají roušky, náročná hygienická opatření, a hlavně rozestupy.

Těšili jsme se na Mikulášovy patálie. Říkali jsme si, že na konci června již bude leccos možné. Hercům se do toho ale za těchto podmínek nechce. I proto, že odehrát dvouhodinovou komedii před do sotva třetiny zaplněným sálem s diváky v rouškách moc dobře nejde. Chtějí, aby si to diváci stoprocentně užili.

Železniční den se finančně pohybuje ve statisících a je závislý na dotacích. Ty padly. Navíc lokomotiva se musí zajistit dlouho dopředu. A v neposlední řadě jsou tu ty rozestupy. I tady by to byl zážitek tak napolovic. Nikdo však nechce jet napolovic. A když jsme sondovali, jaký by byl zájem o komornější akce, odpověď byla jednoznačná: „jedině bez roušek".

A tak to zkusíme v červenci, který by měl již být zcela bezrouškový. Roztopíme pec na chleba, projdeme se historií a i nějaké to divadlo bude. A užijeme si to snad již na plný plyn.

Otazník i nadále visí nad slavnostmi. Připraveny jsou. Kapely i řemeslníci s nimi stále počítají. Rozhodnou se musíme do poloviny července. Kdybychom měli dodržet všechna pravidla, potřebujeme více než hektarové náměstí a dodržovat celou řadu těžko dodržitelných opatření. Tak uvidíme. Koncert či divadlo se snadno přeloží, se zdravím je to horší.

Jaroslav Pulkrábek,
ředitel KIC Volary

Ve zkratce

Od prvního můžeme do bazénu
Vstupné a provozní doba zůstávají beze změn. Platnost permanentek se automaticky prodlužuje.
Kapacita sauny je čtrnáct osob, kapacita bazénu padesát, v jedné dráze může být osm plavců. Pára není v provozu. Rozestupy v sauně a vířivce musí být 1,5 metru, v ostatních prostorách dva metry. Mimo bazén, vířivku a saunu je nutno nosit roušku. Bufet je otevřen.

Zprávy z Volar
Ve snaze zvýšit informovanost o dění ve městě jsme navázali spolupráci se zpravodajským webem šumava.eu a zprávy nejen z Volar můžete nyní sledovat i na adrese ivolary.eu.

Nové turistické vizitky
Pro návštěvníky města, ale i pro místní sběratele jsme připravili dvě nové turistické vizitky. Jednak inovovanou s kostelem svaté Kateřiny a pak zcela novou s volarskými menhiry. K nim lze připočíst i v zimě vydanou křížovou cestu.

■ ■ ■

Výstava
V městské galerii je od poloviny května k vidění speciální výstava vybraných obrazů vytvořených v rámci Výtvarných Workshopů Volary.

ZŠ Volary 25. 5. 2020

Po více než dvou měsících ožila dětským smíchem i budova ZŠ ve Volarech. Do školních lavic se vrátila více než stovka dětí z prvního stupně.

Žáci vytvořili osm studijních skupinek, tři z nich budou ve škole i odpoledne. Do přímé práce s dětmi se vrátily všechny paní učitelky, vychovatelky a asistentky.

Už u vchodu bylo jasné, že se na sebe děti a jejich učitelé těšili. Provozní opatření, se kterými se žáci při vstupu do budovy setkali, zvládli hned první den na jedničku. Všichni byli ukáznění a přesuny skupin do třídy proběhly podle naplánovaného harmonogramu.

První společné chvíle věnovaly paní učitelky aktivitám, které podpořily důležitý proces začleňování žáků do vytvořených skupin, navazování nových vztahů a co nejpříjemnější průběh nástupu do školy po dlouhé době.

A jaké dojmy si z dnešní ho dne odnesly paní učitelky?

Mají radost z toho, že děti často vyprávěly o pěkných vztazích v rodině, společných hrách, vylepšování dětských pokojíčků, o pozorování přírody. Máme také potěšující informace o tom, že například učivo českého jazyka ve čtvrtých a pátých třídách děti ovládají na dobré úrovni. Teď je čeká především opakování a procvičování znalostí.

Přejeme všem, kteří se do chodu školy zapojili, hodně úspěchů a chuti do společné práce.

Vedení ZŠ Volary
Foto Jana Fistrová

Důležitá sdělení ZŠ Volary

- Od pondělí 8. 6. budou probíhat konzultace pro žáky 2. stupně. Sledujte webové stránky zsvolary.cz a vývěsku na škole.
- Informační schůzka pro rodiče budoucích prvňáčků se bude konat v úterý 16. června 2020 od 18:00 ve společenské místnosti (1. patro vlevo).
- Letošní učebnice, pracovní a školní sešity budou žáci potřebovat ještě na začátku příštího školního roku. Prosíme rodiče v tomto směru o spolupráci.

Ve zkratce

Anděl
Křídla na vnější zdi městské galerie mají novou podobu. Jejich autorkou je Sandra Harazinová ze Zlivi. Volarská křídla se stala vyhledávanou atrakcí.

Mobilní rozhlas a SMS
Aplikace Mobilní rozhlas ve Volarech běží již více než měsíc a je do ní přihlášeno kolem čtyř set obyvatel města. Slouží k rychlému předávání zpráv, a to nejenom uživatelům „chytrých“ telefonů. I nadále totiž rozesílá klasické SMS. Záleží jen na nastavení či na vyplnění formuláře. Navíc slouží oboustranně, a lze tedy posílat podněty radnici. Vyzkoušeli jsme to a funguje to.

■ ■ ■

Nový kalendář
Ve spolupráci s Muzeem Fotoateliér Seidl v Českém Krumlově vychází u příležitosti výročí otevření tratě Volary – Nové Údolí kalendář s názvem Volary – srdce šumavských železnic. Pokřtěn bude během Muzejního dne ve Volarech 4. 7. 2020.

Černý den pro obce
V úterý 25. 5. vláda schválila, že nezanedbatelná část pomoci živnostníkům a malým firmám půjde na úkor obcí, a to bez předchozí diskuze se samosprávou. Obce, ale i kraj tak čeká velké šetření.

Oslavenci měsíce – ČERVEN 2020:

Irena KRÜNPECKOVÁ
Ludvík KREJSA
Irena KRÜNPECKOVÁ
Věra VOSKOVÁ
Marie ANDRASCHKOVÁ
Františka MARTÍNKOVÁ
Růžena HÁJKOVÁ
Marie HLAVÁČKOVÁ
Marcela ŠVARC-ZÁVAZALOVÁ
Zdeňka VOJTĚCHOVÁ
Zdeňka ILJEVA
Anna DVOŘÁKOVÁ
Jana ŠEBESTOVÁ
Ivan DADEK
Vincenc REPKO
Jarmila PILEČKOVÁ
Alžběta ALBERTOVÁ
Jitka ČÍŽKOVÁ
Jiřina ŠPERKOVÁ
Marie ČEJKOVÁ
Jaroslav KŘIVA
Antonín SMOLA
Drahoslava ZACHOVÁ
Miluše KŘIVOVÁ

Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.

Místní organizace STP Volary

- předpokládá uskutečnit v pátek 26. 6. 2020 od 17:00 posezení u táboráku s opékáním špekáčků, párků či klobás „z vlastní zahrádky". Posezení se koná na Hasičské louce.
- Místní organizace STP Volary předpokládá v pátek 14. 8. 2020 celodenní zájezd zahrnující prohlídku města Třeboň spolu s návštěvou zámku a následně přejezd do Týna nad Vltavou.

Zde po večeři v penzionu Vorař zhlédnutí představení SATURNIN na místním otáčivém hledišti (začátek ve 21:00 hodin). Předpokládaný odjezd z Volar (bus nádraží) v 9:30, cena 400 Kč/člen, 450 Kč/nečlen (vstupenka na „otáčko" a část nákladů na dopravu), zbývající částka bude hrazena z financí spolku. Přihlášky jsou závazné z důvodu plného obsazení autobusu (doporučena varianta náhradníka). Celá akce závisí na momentální situaci a po souhlasném sdělení dotčených institucí/objektů (zámek, penzion, otáčivé hlediště). Přichází v úvahu i varianta zájezdu pouze na divadelní představení do Týna.

Přihlášky nejpozději do 10. 7. 2020, stejně též další informace u paní Jany Švarcové – 721 218 367.

O dalších akcích, jako například zájezd na Borůvkobraní v Borovanech v sobotu 11. 7. 2020 nebo Turnaj 3 měst v bowlingu či harmonikářské koncerty (Hracholusky – říjen, Zbytiny – listopad), budete v případě jejich uskutečnění včas informováni spolu s organizačními záležitostmi (hromadná či individuální doprava apod.).

Prosím naše členky a členy, kteří dosud nesplnili svoji povinnost, aby, po uklidnění koronavirové situace, uhradili členský příspěvek na rok 2020 (výše nezměněna 100 Kč, platné bez věkové výjimky, tzn., že platí každý), info na tel.: 724 908 803, děkuji.

Zájezd do Harrachova jsme po domluvě s účastníky zrušili, zálohy i doplatky (samozřejmě bez stornopoplatku) jsme velice rychle dostali zpět a každý je obdržel buď na účet, nebo v hotovosti.

Rovněž tak je zrušen podzimní pobyt v maďarských lázních Bükfürdö.

Pokládám za nutné informovat vás, naše členky a členy, že postupně s rozebíhající se činností spolku budeme muset „sáhnout hlouběji do spolkové kasy", neboť od letošního roku budeme z pohledu dopravy na naše akce závislí na vzdálenějších poskytovatelích, a tudíž se nám bude dopravné prodražovat vždy o cestu od dopravce do Volar a poté zpět. Nechceme totiž ustoupit od zásady, že akce začne a skončí vždy ve Volarech na autobusovém nádraží. Tyto náklady navíc budeme hradit z rozpočtu spolku.

František Zach, hospodář

Co se děje v Domečku

Došili jsme roušky, uklidili šicí stroje, nůžky, nitě, látky a šňůrky. A byli jsme VŽDY PŘIPRAVENI.

V úklidu jsme pokračovali. Jistě všichni znáte větu „jednou se to bude hodit", naše věta je „přineste to, když tak to vyhodíme my". A toto období právě nastalo.

Uklízeli jsme klubovnu po klubovně, chodbu, sklad, archiv a další tzv. úložné prostory. Nacházeli jsme spoustu potřebných věcí, ale také spoustu věcí, které vlastně vůbec nepotřebujeme. Držíme se hesla „na co jsme 13 let nesáhli, to nepotřebujeme". A bylo toho docela hodně… Pavlík Kouba se svým kolegou odvozili celkem 5 multikár tříděného odpadu do sběrného dvora. Tímto chceme velmi poděkovat Technickým službám za pomoc. Něco málo si odvezla Petra Prixová do Montessoi – do dětské skupiny. Také jsme spoustu nepotřebných papírů skartovali a vyčistili další úložné prostory. Příště je na řadě půda, kde je také spoustu materiálu, který jsme kdysi „určitě velmi potřebovali".

Od 11. 5. 2020 se opět rozjela činnost kroužků, i přes striktní hygienická opatření nás potěšil velký zájem účastníků. Vedení DDM Prachatice, jehož jsme součástí, rozhodlo o vrácení poměrné části úplaty za dobu, kdy kroužky neprobíhaly.

Moc nás mrzí, že jsme nemohli uskutečnit mnoho naplánovaných akcí – výlet do Sladovny, výlet do Techmánie, Ukliďme si Česko, společný Vajíčkovník, Čarodějnice, Den matek a Den dětí.

Velikou radostí pro nás je, že můžeme uskutečnit letní tábory, ať už na Lipně – Mazalové v TramtárYi a Pohoďák – Já tak rád trsám, trsám a také příměstský tábor Smajlíci – Cesta kolem světa. Jsou tu hygienická opatření, která musíme dodržet. To vše se dá zvládnout a my už jedeme v přípravách na plné obrátky. Máme ještě několik volných míst, tak neváhejte a přihlaste se.

Co dělala VOSA, když nemohla hrát

Milí Volarští,

za normální situace bych vás teď zvala na naše divadelní představení, ale bohužel jsme ho museli přesunout na říjen. Přesto nezahálíme a chceme vás pozvat na procházku. Ze staré volarské cesty za nádražím bude brzy kvetoucí alej. Myšlenka byla zasadit stromy se žáky ZŠ Volary, bohužel ani toto nebylo možné, a tak se o vše postaral Volarský ochotnický spolek s účastí pár dobrovolníků. Ráda bych touto cestou poděkovala Vose za odvedenou práci, Miroslavu Trostovi, který měl opět úžasnou myšlenku a vše skvěle zorganizoval, všem zúčastněným a městu Volary, které naše úsilí zasponzorovalo.

Až půjdete za pár let touto kvetoucí alejí, vzpomenete si na dnešní neobvyklou situaci a myslím, že už se tomu všemu s úlevou zasmějete.

Buďte zdraví a pozitivní. Vaše VOSA

Jakub Rákosník

Již podruhé zdobí titulní stranu Volarského zpravodaje ilustrace Jakuba Rákosníka. A podle ohlasů nejen z Volar, posunuly náš obecní plátek zase o kousek dál. Během krátké doby jsem dostal několik desítek dotazů na autora, což mimo jiné dokládá, že Volarský zpravodaj se dostane i daleko za hranice města. Abych nemusel odpovídat každému zvláště, rozhodl jsem se pro nejjednodušší řešení. Představit autora na stránkách zpravodaje.

Nejdříve nám něco o sobě povězte.

Pocházím z Volar, devět let pracuji jako výpravčí na volarském nádraží a mám dva kluky, pětiletého a osmiletého.

Kdy jste začal s kreslením?

Kreslení jsem miloval, co si pamatuji. Jako prcek jsem miloval animáky a vždy jsem vydržel být jedním posedlý několik týdnů. Poslepoval jsem si čtvrtky k sobě, vytvořil knížku, a pak jsem třeba měsíc na motivy jedné pohádky kreslil komiks. Takových knih jsem nakreslil několik.

A později?

Další velká éra byl příchod Pokémonů. Neměl jsem ve svém okolí kamaráda, který by si o víkendech nenařizoval budík, aby stihl každý díl. Ani nespočítám, kolik jsem toho nakreslil. Doma mám schovanou velkou krabici s většinou kreseb z té doby.

Neuvažoval jste o studiu nějaké umělecké školy?

Pohrával jsem si s myšlenkou, že bych zkusil uměleckou školu, ale po zjištění náročnosti a požadované úrovně kreslení jsem to ani nezkoušel.

Co vás tedy „vyškolilo“?

Nejzásadnější přelom u mě nastal kolem patnáctého roku, kdy jsem objevil mangu a anime. Naruto zažehl moji lásku ke komiksům. Na knihy jsem nezanevřel, ale od té doby už jsem vždy upřednostňoval komiksy. Formoval moje záliby v četbě, a hlavně kreslení. Vytvořil jsem si svůj styl, který je víceméně stejný, jen samozřejmě postupně inovovaný. Začal jsem kreslit fanarty a vkládat je na webové forum. Vytvořil jsem tam celkem oblíbenou sérii.

Po čase jsem se pustil i do Doujinshi. Díky Narutovi jsem se dostal ke komiksům a v podstatě jsem na něm vyrostl. Nestydím se přiznat, že ještě teď si rád přečtu mangu nebo se podívám na anime. Ve stejnou dobu jsem začal pracovat i na svém vlastním komiksu. Vymyslel jsem příběh a nakreslil své postavy. Nakreslil pár stránek. Dal si na nějakou dobu pauzu, vrátil se k tomu. Přehodnotil grafický styl, zjistil, že už se mi nelíbí a začal kreslit znova a jinak. Takhle jsem začal asi šestkrát a nikdy se nedostal dál než na pár stránek :D.

Přes kamarády jsem se dostal k pár zakázkám na grafické práce a loga, koupil si lepší tablet a kreslení se začal věnovat více.

Kreslil jste tužkou, nebo na počítači?

Nejdříve tužkou a pastelkami. Tužkou jsem si nakreslil linky, skicu, zvýrazňovačkou obtáhl do finální podoby a poté vybarvil. Ono se to nezdá, ale pastelky kolikrát dokáží více kouzel, než digitální barva, pokud to s nimi grafik umí. A následně skenoval. Později jsem pochopil, že pokud se chci posunout dále, tužka a pastelky mi stejně stačit nebudou, a koupil jsem si svůj první tablet a začal se učit kreslit digitálně.

Ve volarské knihovně jsou k zapůjčení dva výtisky vaší komiksové knihy. Jak se rodila?

Po pár letech jsem objevil svět youtuberů a streamerů. Po nějaké době sledování poslal jeden svůj fanart Kájovi (Fattypillow), jemu se to moc líbilo a začala naše společná spolupráce. Sem tam jsem něco nakreslil a po čase se zrodil nápad na komiks. Jednalo se o soubor nejoblíbenějších Kájových příběhů z Youtube převedených do kreslené formy a vydaných jako komiksová kniha. Pro mě nepředstavitelná věc, fyzická, skutečná věc s mým jménem. Opravdu splněný sen. Tím začala má asi nejlepší, ale zároveň nejnáročnější fáze tvorby.

V jaké podobě jste dostával předlohu, popis reálií?

V podobě youtube videa. Z poslechu jsem si napsal scénář s poznámkami a podle toho jsem kreslil. Do knihy jsem vkládal i své dětství. Musel jsem si vytvořit kulisy školy. Třídy, WC, panelákového bytu a podobně. Nejlepší možnost, kde čerpat, byla tedy vlastní hlava. Samozřejmě to neodpovídá stoprocentně, ale prostředí jsem kreslil hodně tak, jak si ho sám pamatuji. Nemám rád jen prázdnou kresbu, a proto se ji vždy snažím něčím ozvláštnit. Proto často vkládám do svých obrázků Easter Eggy. Tedy různé skryté vtípky, odkazy nebo narážky na známe věci a podobně.

Jak těžké bylo místo krátkých příběhů a jednotlivých kreseb pustit se do celé knihy?

Věděl jsem, že to bude náročné, ale nedokázal jsem si představit, jak moc. Přes

sedm měsíců jsem se nezvedl od stolu. Byl jsem omezen technikou a zvolil si špatný postup, který jsem musel držet až do konce. Dnes už bych samozřejmě vše dělal jinak. Hodně jsem se posunul, opět zainvestoval do techniky. Teď, když se ohlédnu, tak mi ten komiks přijde graficky strašně amatérský, ale tak to má asi každý, kdo se zpětně podívá na svoje starší práce. Bez těch tisíců hodin práce bych se nedostal dále. Naučilo mě to jednu zásadní věc, které se držím doteď. Pokud si nebudu dávat větší, nesplnitelné cíle, nikdy se dál neposunu.

Jak dlouho trvá nakreslit třeba takovou stránku volarského zpravodaje?

Mám docela bujnou fantazii, takže nápad a rozvržení je otázka chvilky. Samotné kreslení pak zabere přibližně patnáct hodin.

Kreslíte ještě tužkou a pastelkami?

Je mi to strašně líto, ale téměř ne. Za poslední dva roky jsem takto nakreslil jen pár obrázků pro děti. Často slýchávám od kamarádů prosby o nakreslení portrétu, ale bohužel jsem už dlouho nekreslil „normálně" a musím všechny odmítat.

Po kom jste zdědil nadání? A dokážete ho předat?

Jediný z rodiny, o kterém vím, že krásně kreslí nebo kreslil, je děda. Má i nádherný rukopis, který jsem obdivoval už odmala. Pamatuji si, že jsem si od něj jako malý bral vyplněné křížovky a rukopis se snažil naučit. Myslím si ale, že se talent zdědit nedá, spíše láska ke koníčku. Moji kluci samozřejmě milují kreslení a vybarvování. Těší se vždy, když něco kreslím, že jim to vytisknu bez barev, aby si to mohli vybarvit. Samozřejmě bych byl strašně rád, kdyby jim to taky šlo a našli se v tom.

Na čem pracujete v současné době?

Momentálně se věnuju vlastní tvorbě a kresbě na zakázku. Tvorbu log nemám moc rád, takže se snažím si vybírat takové práce a arty, kde se můžu držet svého oblíbeného komiksového stylu. Plus ještě pracuji na něčem větším, co už mělo být dávno hotové, ale bohužel musím přiznat, že poslední rok hodně bojuji s leností a prokrastinací.

Dá se kreslením uživit?

Jako malý jsem si vždy přál, abych se kreslením mohl živit, ale nikdy doopravdy nevěřil, že by se to stalo pravdou. Teď, jako dospělý, bych naopak nechtěl, aby se můj koníček stal živobytím. Proto jsem rád, že mě to živí jen z části a můžu být v tomto směru svým pánem. Nerad bych koníček proměnil v nutnost.

Určitě by se tím dalo v dnešní době uživit, pokud by byl člověk šikovný a neměl nouzi o zakázky. Ale za cenu toho, že si zprotiví to, co má rád. Alespoň v mém případě by to tak určitě dopadlo.

V poslední době jsem měl možnost zhlédnout i vaše videa natočená pomocí dronu. Volarsko, Lipensko a další místa. A musím říci, že jsou velice povedená.

Vždycky mě fascinovaly fotky a záběry z výšky a po delší době přemýšlení jsem se přemluvil, že si dron taky koupím. Podle recenzí si vybral ten nejlepší v nižší cenové kategorii a začal se učit. Hned při prvním testování mi dvakrát spadl, a i když to nevypadalo hezky, tak vyvázl bez škrábance.

Jak vybíráte záběry a námět?

Abych se přiznal, nevím, jestli to takhle mají i fotografové, většina těch opravdu pěkných záběrů nebo efektů vznikla bez plánování a úplnou náhodou buď v terénu nebo až v postprodukci se správně zvoleným filtrem. Většinou tak z jedné až dvou hodin materiálu vznikne dvou- až tříminutové video.

Až teprve když má člověk ovladač v ruce a může se svobodně proletět (svobodně v rámci zákonů a nařízení) zjistí, že i když zde bydlí skoro třicet let, tak to tu pořádně nezná. Až z ptačí perspektivy zjistí, jak tu máme nádherně.

V budoucnu bych rád zainvestoval a pořídil si profesionálnější stroj.

Budeme se těšit. Jak na nové kresby, tak i videa. A třeba i na něco dalšího.

Jaroslav Pulkrábek

Slovníček pojmů:
Anime – japonský kreslený seriál nebo film. Ve velkém množství případů jde právě o adaptaci manga komiksů.
Manga – japonský komiks. Vychází většinou jako týdeník nebo měsíčník ve formě sešitu. Pokud je úspěšný, je celý příběh vydáván jako kompletní kniha.
Naruto – japonská šónen manga, kterou vymyslel a nakreslil Masaši Kišimoto.
Fanarty – anglický termín, který se ujal pro klasifikaci výtvorů, příznivců a skalních přívrženců určitého tématu, především zábavního odvětví – film, videohra, kniha, hudba a podobně. Zpravidla se jedná o výtvarná ztvárnění oblíbené postavy, scény, ale i o neidentická díla, pouze ovlivněná prostředím, námětem nebo jen atmosférou odvětví.
Doujinshi – samovydávaná japonská díla, většinou manga, časopisy či romány. Lze ji přirovnat k fanfiction. Často jsou tvořena amatéry, kteří se inspirují v populárních komerčních pracích.

Skautský květen

Přestože jsme doufali, že se naše činnost již rozjede naplno, koronavirová situace stále přetrvávala, a tak se odehrávala stále činnost trochu netypická, na dálku, přes moderní technologie. Ale také probíhala činnost typicky skautská – dobroskutková. Skauti o ní moc nemluví, ale možná by přece jen stálo za to zmínit se o našem šití roušek, které probíhalo od března. V květnu jsme mysleli, že je již roušek všude dostatek, ale nebylo tomu tak, stále se na naši akční rouškovou skupinku obraceli nejen přátelé a známí, ale i různé instituce s prosbou o pomoc v šití roušek, jichž byl i v květnu velký nedostatek. A tak se šilo a šilo – a dokonce zdokonalovalo, i v rouškách je co nového vymýšlet a zdokonalovat. Na své si přišly nejen naše skautské švadlenky, jejich maminky a sestry, ale svými nápady na zdokonalení techniky přišli i někteří tatínkové. Za pomoc všem moc dík.

Kromě prací krejčovských jsme připravovali každodenní úkoly pro Poklad na Zlaté stezce. Kdo se ještě nestihl zapojit, může tak učinit. Jde o to nasbírat alespoň nějaké volarské grošíky na závěrečnou cestu za pokladem (blíže jsme o soutěži psali v minulém Zpravodaji, úkoly vycházejí na našem facebooku a jsou také zveřejněny na webových stránkách našeho oddílu). Cestu za pokladem bychom uskutečnili po odmoření území, předpokládáme koncem června. Vzhledem k nemožnosti scházet se v klubovně jsme se pokusili rovněž o schůzky on-line, a byla to pro nás zajímavá a veselá zkušenost.

Připravujeme tábor a doufáme, že se bude moci uskutečnit, vždyť se na něj všichni moc těšíme. Ale i kdyby nebyly tábory povoleny díky karanténním opatřením, určitě zase vymyslíme nějakou formu, jak být spolu, alespoň na dálku. A kdo by o to nechtěl přijít, a nebo třeba nechce být na vše sám, může se kdykoliv k nám připojit.

Volarští skauti

Květinový den

Již mnoho let i u nás ve Volarech uprostřed května potkáte skupinky skautů, nabízejících kvítky měsíčku zahradního. To je květinka symbolizující boj proti rakovině. Zakoupením kytičky pak každý z nás přispěje na pomoc lidem, kteří již tuto nemoc mají, nebo již uzdraveným na následnou péči a pomoc a také na výzkum léků proti rakovině. Letos se ovšem ani tato akce nemohla uskutečnit. Je to takový paradox, protože v letošním květnu je to zrovna třicet let od první sbírky, a došlo k takové komplikaci. Liga proti rakovině, která tuto sbírku každoročně pořádá a jejímiž jsme pomocníky ale vyhlásila náhradní termín – sbírka se uskuteční ve středu 30. září.

Kdo by však chtěl, může přispět také rovnou na účet Ligy nebo prostřednictvím DMS zaslat na číslo 87 777 částku 30,-, 60,- nebo 90,- Kč – tvar DMS KVET 30, DMS KVET 60, popř. DMS KVET 90.

A my, skauti, se budeme těšit na podzimní setkání s vámi a s kytičkami.

Alena Wagnerová

Skautský tábor

Asi všichni doufáme, že budeme moci léto prožít alespoň částečně tak, jak jsme zvyklí. K tomu patří jistě i dovolená s pobyty na chalupě, u vody… a další akce. S napětím tedy očekáváme, které akce nám hygienici umožní. A jistě se spolu s dětmi těšíme, že se uskuteční i oblíbené tábory.

Doufáme tedy, že se bude moci uskutečnit i ten náš skautský, který bude letos uprostřed šumavských lesů a s každodenním koupáním, protože rybníček je hned vedle tábořiště. A zažijeme na něm, jako každý rok, jistě spousty legrace, dobrodružství, her, zpěvu, vyrábění, výletů, táborových ohňů. A nejkrásnější bude, že budeme spolu, přímo s dalšími kamarády a kamarádkami, nejen přes mobil či skype.

Na táboře uvítáme i nové táborníky, kteří budou mít o činnost zájem a spolu s námi si nechtějí nechat ujít toto dobrodružství. Tak neváhejte!

Přihlašování je vzhledem k situaci prodlouženo do

20. června 2020.

Informace k táboru i potřebné dokumenty k přihlášení najdete na:

- **našich webových stránkách www.boubin-dvojka.estranky.cz,**
- **e-mailu:skautiboubin@seznam.cz,**
- **tel. č. 728 284 636.**

Lucie Wagnerová

Kompostery podruhé – ANKETA

V listopadu 2019 Vás odbor investic, správy majetku a životního prostředí ve Volarském zpravodaji informoval, že se město Volary v roce 2015 přihlásilo do projektu Svazu měst a obcí Jihočeského kraje „Domácí kompostování v Jihočeském kraji", a v rámci tohoto projektu občanům předalo 150 kompostérů (50 ks na 900 l a 100 ks na 453 l).

Nyní město Volary úspěšnou akci opakuje a v přiloženém anketním lístku si podle zájmu můžete vybrat jednu ze dvou velikostí kompostéru. Jen doplňuji, že dotace na kompostéry ve výši 85 procent bude hrazena z Operačního programu Životní prostředí spolufinancovaného EU, zbylých 15 procent uvolní město Volary ze svého rozpočtu.

Kompostéry jsou primárně určeny občanům, kteří mají trvalý pobyt v katastru Volar, pro využití na svém, nebo na propachtovaném pozemku (na vyzvání předloží k nahlédnutí pachtovní smlouvu + souhlas majitele) a současně nemají žádný dluh po splatnosti vůči městu.

V případě velkého zájmu budou upřednostněny první žadatelé a ti, kteří v roce 2015 s žádostí neuspěli.

Suroviny vhodné do kompostu: posekaná tráva, seno, listí, zbytky rostlin, zemina z květin, piliny, hobliny, kůra stromů, rozdrcené dřevo, popel ze dřeva, sláma a jiné sklizené zbytky, kuchyňský odpad (slupky z ovoce a zeleniny, kávová sedlina, skořápky, zbytky jídel), trus a podestýlka drobných zvířat (kromě psů a koček), exkrementy hospodářských zvířat (omezené množství)

✂----------

ANKETNÍ LÍSTEK č.

Pro domácí kompostování mám zájem o bezplatné přidělení plastového kompostéru

jméno a příjmení: .....

ulice, čp.: .....

č. pozemku: .....

podpis: .....

Mám zájem o domácí kompostér velikosti:

	Objem	průměr základny	výška	vhodný pro plochu
☐	1 000 litrů	130 cm	102 cm	do 1 000 m²
☐	445 litrů	80 cm	105 cm	do 500 m²

vyplněný anketní lístek odevzdejte nejpozději do 1. 7. 2020
na Městský úřad Volary – kancelář č. 5 (Aleš Valíček)

Inzerce

Poklady z farních depozitářů

Letošní sezónu zahájilo rovněž volarské muzeum a vedle stálých expozic připravilo i jednu zcela novou. A jestliže v minulosti se jednalo o ucelené sbírky, které dodal a nainstaloval externí subjekt, tentokrát se jednalo od počátku o práci KICu. Napadlo nás totiž, že na farách a v sakristiích kostelů se leckdy nalézají zajímavé, až úchvatné věci, které však málokdo může spatřit. Některé z předmětů světlo světa nespatřily dokonce mnoho desetiletí. A tak jsme pátrali, hledali a následně pucovali, čistili a leštili. Navíc bylo třeba některé části liturgického oblečení zcela nově ušít. Ženská část našeho týmu si to tedy vskutku užila. K tomu bylo třeba vymyslet uspořádání expozice tak, aby dávala nějaký smysl. Velký dík patří volarskému správci farnosti P. Karlu Falářovi a památkovému oddělení českobudějovickému biskupství za vstřícnost, důvěru a odbornou pomoc.

Drobných obměn se dočkala i expozice militarií či drážní.

Jaroslav Pulkrábek,
ředitel KIC Volary

KARANTÉNNÍ KONCERT – poděkování

Chtěli bychom vyjádřit nesmírný obdiv a dík za vznik tzv. Karanténního koncertu ZUŠ Volary, který měl internetovou premiéru v neděli 10. května 2020.

Poděkování a standing ovation (potlesk ve stoje) patří všem, kteří se na něm podíleli – žákyním a žákům ZUŠky, samozřejmě jejich učitelům a v neposlední řadě i paní Kateřině Pavlíkové za finální provedení. Všichni, bez ohledu na věk, se projevili jako „skuteční profíci", jejich nahrávky byly senzační a zanechaly, věřím, že nejenom v nás, ten nejkrásnější dojem.

Díky ještě jednou a všem mnoho zdaru v další činnosti.

Drahoslava a František Zachovi

Na hřišti je živo

Přestože negativa a následky uplynulých dvou měsíců jsou nezpochybnitelná a všudypřítomná, lze sem tam najít i něco pozitivního. Vynucená přestávka například prospěla regeneraci fotbalového hřiště a fotbalisté se mohli v klidu pustit do úpravy kabin a jejich okolí. Díky dotacím sponzorů, a v neposlední řadě svépomocí, se daří realizovat dlouhodobý plán rekonstrukce a úprav. Poděkování podle předsedy klubu Martina Sedláka patří především Janu Šnelcerovi a Emilu Podrackému, kteří zde odvedli velký kus práce. V tuto chvíli jsou dokončeny kabiny žáků či sociální zařízení a nyní je na řadě zámková dlažba, kabiny hostí a další zázemí včetně dětského koutku.

Foto a text Ladislav Beran

Z Volarského okolí – Nejzábavnější minigolf v kraji

Víte, že jen 10 km od Volar, v Českých Žlebech, si můžete zahrát minigolf? On je to vlastně Adventure golf. Že nevíte, co to je? Jde o něco mezi klasickým golfem a dráhovým minigolfem. Před několika málo lety se adventure, čili zážitkový golf objevil i u nás v Čechách. Z dráhového minigolfu převzal to, že se hraje na relativně malé ploše bez dlouhých odpalů a přesunů, z klasického golfu pak skutečnost, že jednotlivé dráhy, čili jamky, jsou jedinečné. To ještě doplnil o různé tvary drah a různé překážky, a tím dostál svému názvu zážitkový. Představte si, že na vzdálenost cca 5 m se na nízko střiženém greenu trefujete do jamky o průměru 10 cm. A aby to nebyla nuda, je to do kopce nebo s kopce, mezi kameny včetně odrazu o kámen, mezi písečnými pastmi, mezi stromy, rovně nebo do oblouku a to vše v různých kombinacích. Přitom každá jamka se dá hrát více způsoby a dá se trefit na „první dobrou", to ale kromě umění musíte mít i řádnou dávku štěstí. Hodně dobrý hráč to dokáže na dva údery, většina z nás na to potřebuje 3, 4 i více úderů. Všichni se u toho ale dobře bavíme. Přijďte si zahrát i vy.

Pro všechny Volaráky je připravena sleva ve výši 20 % na vstupné, více info včetně kompletního ceníku naleznete na www.adventuregolfsumava.cz, nebo na tel. recepce Hotelu České Žleby +420 773 380 189.

Josef Průcha

Počasí ve Volarech – duben 2020

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,8 °C	
minimální teplota	-9,9 °C	1. 4.
maximální teplota	21,5 °C	28. 4.
úhrn srážek	29,6 mm	
maximální náraz větru	18,0 m/s	13. 4.
sluneční svit	265 hod.	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	19 x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	5,3 °C	
minimální teplota	-12,2 °C	1. 4.
přízemní minimální teplota	-15,8 °C	1. 4.
maximální teplota	20,9 °C	28. 4.
úhrn srážek	29,5 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	26 x	

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	4,6 °C	
minimální teplota	-13,5 °C	1. 4.
maximální teplota	22,0 °C	28. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	27 x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	4,6 °C	
minimální teplota	-12,8 °C	1. 4.
přízemní minimální teplota	-14,9 °C	1. 4.
maximální teplota	22,1 °C	28. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	27x	

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Městský úřad Volary

vyhlašuje výběrové řízení
na pracovní pozici

vedoucí odboru výstavby a územního plánování MěÚ Volary

Bližší informace na:
www.mestovolary.cz

Vedoucí odboru VÚP MěÚ:
Ing. David Plch, tel. 388 333 120
Tajemník městského úřadu:
Ing. František Pokorný, tel. 388 333 151

Místo výkonu práce: Městský úřad Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary
Platová třída: v rozpětí 10. – 11. odpovídající druhu vykonávané práce a dosaženému stupni vzdělání
Písemné přihlášky: do 24. 06. 2020 do 17.00 hod.
Předpokládaný nástup: 01. 07. 2020

JARNÍ VÝPRODEJ EKOBRIKET A PELET

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

- EKOBRIKETY - několik druhů
- PELETY - několik druhů

Nejlevnější, čerstvá
- MULČOVACÍ KŮRA

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

Dle počtu odebraných palet DOPRAVA ZDARMA!

ČISTÉ TEPLO PRO VÁŠ DOMOV
EKOPALIVO

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větřní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: + 420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

Městské lesy Volary s.r.o.

V Kasárnách 645, 384 51 Volary

PRODEJ PALIVOVÉHO DŘEVA

odřezky z manipulace dřeviny smrk, jedle, borovice
cena 350,- Kč/prm

2 m výřezy smrk, jedle, borovice
cena 450,- Kč/prm

ceny včetně DPH

kontakt: p. Stuchlík tel. 724 633 170 E-mail: mlvolary@email.cz

Koupím známky, mince, bankovky, obrazy, staré hodiny, staré sklenice a vázy, vojenské předměty – šavli, uniformu a podobně. Můžete nabídnout i jiné staré předměty nebo celou sbírku a pozůstalost.

Tel: 722 777 672

Nové tituly

Beletrie

Lednická Karin: Šikmý kostel – Románová kronika ztraceného města, léta 1894–1921

Podtitul knihy lapidárně shrnuje příběh o někdejší pastevecké vesnici, která vystavěla svůj rozkvět na těžbě uhlí, aby o století později zašla na úbytě – také kvůli těžbě uhlí. Dnes už z výstavních budov a vznosné katedrály nezbylo nic. Jen šikmý kostel, který strmě a varovně ční do pusté krajiny. Kniha začíná obrovským důlním neštěstím roku 1894, které drsně zasáhlo do života obyvatel celého kraje. Patří mezi ně i hrdinové této knihy, jejichž pohnuté osudy můžeme po následující čtvrtstoletí sledovat.

Kniha je prvním dílem plánované trilogie. V současnosti autorka pracuje na svazku druhém, který zahrne období let 1921–1945. Závěrečný díl zobrazí léta 1945–1970.

Rampichová Zuzana, fotografie Rambousková Lucie: Mrtvý muž a další záhady šumavských kešek

Tahle detektivka je pro všechny, kteří rádi čtou, mají smysl pro dobrodružství a nebojí se hledat. Takže zkuste zavřít oči, nasajte vůni lesa a představte si, že uprostřed šumavské divočiny narazíte na zapomenutou navigaci s vyznačenou trasou k už objeveným i dosud skrytým pokladům.

Bauer Jan: Všude číhá smrt (dvojkniha 7. a 8. díl)

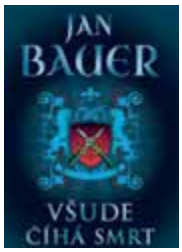

V románu Dárek pro mistra kata se rychtář Jakub Protiva z Protivce pouští po stopě svého dávného nepřítele, loupeživého rytíře Jana Zouly z Ostředka. V příběhu nazvaném Klášter kostlivců zemře násilnou smrtí Protivův bratr Ondřej. Stopa zavede Jakuba k bandě lapků, kterou prý Ondřej připravil o jisté cennosti, a také k nedostavěnému cisterciáckému klášteru, jehož pověst je v okolí poněkud zlověstná.

Fibich Ondřej, ilustrace Štěpán Petr: Za pověstmi Šumavy

Šumavské pověsti, které jsou vám v knize předloženy, jsou klíčem k životu našich předků. Vyprávění se totiž může tradovat po mnohé generace a nese v sobě určitou starobylost. Pověsti odrážejí historický vývoj zdejšího osídlení, prolínání dávné mytologie s křesťanským náboženstvím, pověrečnost ve všedním životě i jakousi etickou nauku, jak se mají lidé k sobě navzájem chovat. Jsou rozděleny do deseti oddílů, k nimž jsou připojeny i krátká vysvětlení a nádherné ilustrace.

Devátá Ivanka: Džungle v kuchyni

Autorka s nadsázkou sobě vlastní probírá se čtenáři svůj vztah ke kuchyni od mládí až do dneška. Své zážitky z oboru gastronomie pak zvýrazní českými i cizokrajnými recepty, které má pochopitelně osobně vyzkoušené. Příběhy tradičně úsměvné a vtipné.

Naučná literatura

Macek Petr: Takový byl Karel Gott – Nejslavnější český zpěvák očima přátel a kolegů

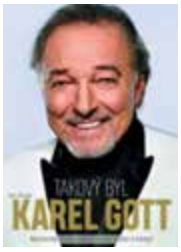

Kniha Takový byl Karel Gott je oslavou života Karla Gotta. Klíčové osobnosti z jeho okolí v ní hovoří o svých zkušenostech a zážitcích s milovaným zpěvákem.

Zhruba polovina těchto rozhovorů vznikla na jaře roku 2019, před jeho narozeninami, a byly vydány v publikaci z Edice Blesk, nazvané Náš Karel. Druhá část osobností pak o zpěvákovi hovořila krátce po jeho smrti.

Kocáb Michael: Vabank

Kocábův autobiografický text působí trochu jako politický thriller. Kocáb v knize popisuje všechna zásadní jednání s komunistickými vládci, s generalitou československé i sovětské armády, se sovětskou stranou včetně zástupců KGB, která vedl či se jich účastnil za iniciativu MOST nebo Občanské fórum. Průběh sametové revoluce popisuje na pozadí připravované akce Zásah, kterou se armádní složky ve spolupráci s StB snažily zabránit demokratizačním změnám silou.

Archer Paul, Ellison Johno: Tři kamarádi, jeden taxík, žádný plán... ale přesto se jede kolem světa

Praštěnější ten nápad už být nemohl: tři kluci se rozhodli, že si hezky pohodlně objedou svět ve vysloužilém londýnském taxíku, který sehnali přes Ebay.

Ti tři samozřejmě nevěděli, do čeho se pouštějí: jak takový vůz poslat přes moře nebo jak ho opravit v tom nejzapadlejším koutě zeměkoule. Vyrazili na cestu v naprosto nevhodném vozidle a bez větší finanční podpory. Vydali se z Londýna do Paříže, Moskvy, do Finska a přes Čínu, Pákistán, Indii, Irán, Irák a další země do Austrálie. Cestu zdolali a po 15 měsících, v nichž urazili 43 000 mil a spotřebovali 8 000 litrů nafty, se „Hannah", jak taxík pojmenovali, i se svými „obyvateli" vrátila do Londýna.

Fantasy

Smithová Crystal: Krvavý lístek, díl č. 1

Princezna Aurélie je mocnou čarodějkou. Jak by ale mohla být šťastná v království, které magii brutálně potlačuje? Své schopnosti však nemůže skrývat navždy, proto uprchne do jiného království. Nachází si zde přátele a zdokonaluje se v kouzlení. Když ji dostihne kruté nebezpečí, musí se rozhodnout – zůstane v utajení, nebo přizná královskou krev a pokusí se zachránit své milované?

Pro děti a mládež

Socha Radomír: Vílí bylí

Když holčička Janinka objeví na půdě babiččiny chaloupky starodávný ilustrovaný herbář, začnou se dít podivné věci. Herbář je totiž kouzelný a ukrývá v sobě neuvěřitelná překvapení. S pomocí víl se holčička dostane do čarovné říše víl a skřítků, kde zažije neobyčejná dobrodružství a pozná mnohá tajemství týkající se léčivých rostlin. Na konci každé z deseti krátkých kapitol jsou pro děti připraveny cvičné otázky, aby si připomněly zajímavosti a poznatky, které se v příběhu dozvěděly.

Kneblová Hana, ilustrace Študlarová Zdeňka: Příhody ježečka Jehličky a zajíčka Hopsálka

Mít skvělého kamaráda je k nezaplacení, což Jehlička s Hopsálkem poznali už dávno. Každý je šikovný na něco jiného, takže když si jeden neví rady, druhý hned přispěchá na pomoc. Společnými silami zvládnou téměř cokoli - natřít plot, uvařit dýňovou polévku, nebo dokonce i zahnat bubáka. Pro předškolní děti.

Zlodějina se nevyplácí (Cudrovice)

Zdálo se to snadné. A vlastně to i snadné zpočátku bylo. Jenže teď stál Martin uprostřed lesa a nevěděl, co dál. Potřeboval peníze a v Bavořích se prý dá dobře prodat leccos. A tak, když se večer vracel domů kolem kapličky, co stála jen pár kroků od cudrovického kostela, dostal nápad, a že se zrovna nikdo nepotloukal kolem, sebral v ní stojící sošku madony, strčil ji pod košili a ztratil se v lese. O dobré půldruhé hodinky později stál v sedle pod Ořechovkou. Ukrást sošku bylo snadné, ale kam teď s ní? Aby se s madonkou trmácel až tam, kde jej nikdo nezná, na to zas cenu neměla. A v Troubách, v Najtálu či v Haidmühle není pro takový obchod bezpečno. No, víc jak hodinu tu seděl, pak pětkrát vykročil k Volarům a desetkráte k domovu. Nakonec sošku postavil na pařez, a že to raději všechno nechá být. Avšak, jak se vracel kolem prázdné kapličky, hnulo se v něm svědomí, udělal čelem vzad a utíkal zpátky pod Ořechovku, aby madonku vrátil tam, kde již drahně let stávala. Skoro už svítalo, když se přikryl peřinou, aby alespoň krapet tu pomatenou a nepovedenou příhodu zaspal. Probudil ho křik. Vykoukl z okna a vidí, jak u kapličky stojí shluk lidí a kdekdo nadává a rozrušeně šermuje rukama. Přišoural se k davu a nenápadně poslouchal, co že se zde událo. Hrklo v něm pořádně. Nějaký ničema ukradl madonku, co tu bez úhony stála snad padesát let.

Nikdy nikdá se tu ve vsi nic neztratilo a nikoho by ani nenapadlo zamykat chalupu, lhostejno, zda v noci či přes den, když byli všichni v lese. Však také většina dveří ani neměla zámek. A teď je všechen ten klid a jistota v trapu. Starý Jungvirt prý viděl cikány, co se utábořili u Blanice, a tak to jistojistě způsobili oni. Sebral se dav v čele s kostelníkem a vydali se za cikány dolů k řece. Martin však se zlou předtuchou zamířil na opačnou stranu. Čeho se obával, stalo se skutkem. Soška stála na pařezu, jako by se nechumelilo. No, abychom to zkrátili. Tři noci po sobě vrátil Martin ukradenou Bohorodičku s Jezulátkem do výklenku kapličky a třikráte se zas objevila na pařezu pod Ořechovkou. Až když pak v neděli při zpovědi faráři všechno vypověděl a na jeho doporučení se přiznal i sousedům, vypravili do lesa procesí a pod nebesy svoji madonku přinesli zpět. Tentokrát již na svém místě zůstala a Martin se vždy staral o to, aby měla v kapličce čerstvou kytičku či alespoň větývku chvojí a na strom pod Ořechovkou zavěsil obrázek s cudrovickou madonkou, kterou mu namaloval mlynářovický učitel.

Jaroslav Pulkrábek,
ilustrace Marie Petrmanová

Z archivu: Pomník z Chlumského lesa

Reakce na článek z minulého čísla "Z Volar vyšla smrt".

V roce 2005 jsem torzo pomníku (bez desky) objevila v Chlumu u novostavby, která je poblíž tzv. „pašerácké stezky". Dle nedávného sdělení náhodného přímého svědka exhumace V. H. z Volar byl začátkem šedesátých let (přesný rok si nepamatuje) za dozoru policie z Prachatic hrob u Chlumu otevřen a ostatky pohřbeného muže byly prachatickým hrobníkem uloženy do připravené malé (dětské) rakve. K nim byl uložen i jediný „majetek" zesnulého – lžíce a zbytek pravděpodobného oděvu.

Jaroslava Krejsová

Když se řekne „VOLARY"

Raně středověké město Volary s úžasnými starými dřevěnými stavbami připomínajícími vysokohorské obce, jehož dějinný význam stoupl v době obchodních karavan a velkých obchodníků, kteří zde odpočívali. Město bylo tehdy posledním „soumarským náměstím" na Zlaté stezce z Pasova do Prachatic.

Oberleutnant D. R. Wilhelm Heidbrink,
Pěší pluk 61 (1938)

Achatzův mlýn

O tomto mlýně se píše již v roce 1616. Toho roku je tu zmiňován jakýsi horní mlynář Ambros a v roce 1654 Georg Schlober. Achatzové přišli na Šumavu z okolí Berchtesgadenu. Nejdříve do Zbytin, do domu zvaného Ochithaus s číslem popisným 16. Roku 1661 kupují bratři Peter a Johan Achatzovi usedlost od vdovy Kunigunde Schoberové a následující rok nemovitost převádějí na zbytinského Veita Achatze. V roce 1709 je coby majitel uváděn Simon Achatz, v roce 1773 Johann Achatz a v roce 1784 jeho syn. Posledním předválečným majitelem byl Franz Achatz. O historické ceně mlýna svědčí i to, že ho v roce 1913 Mareš se Sedláčkem zařadili do svého soupisu památek. Na štítu měl letopočet 1733. Původně byl zřejmě dřevěný a právě v tomto roce byl přestavěn. Mareše se Sedláčkem nejvíce zaujaly výstavní dveře do pokoje v prvním patře. V pokoji samotném měla být nejen historicky cenná skříň a stůl, ale především sbírka zajímavých předmětů. Cechovní list schvalovací k provozování mlynářství Veita Achatze z roku 1662, skleněný džbánek s rytým sv. Michalem z 18. století, malby na skle či starší obleky s obuví. Achatzové byli honorace v tom nejlepším slova smyslu, vzdělaní a vážení lidé. Probíral jsem se dokumentací k mlýnu obsahující listiny psané před několika staletími. Ale mě spíše zajímalo, co předcházelo jeho zániku. V šedesátých letech dům chátral, přestože byl památkově chráněn. Vedle bylo koupaliště, nacházel se v atraktivní části města s historickými domy, hned vedle louky a nedalekými lesy. Ideální místo pro výletní hostinec. To se psal rok 1962. O pět let později se na jednu stranu mluvilo o tom, že v domě je barokní nábytek a ostění, že jde o významnou památku využitelnou jako rekreační zařízení, a oproti tomu stál názor, že je v havarijním stavu, a proto by rekonstrukce byla neúnosně drahá a také že si tam hrají děti, což hrozí průšvihem. Takže buď zbourat, nebo prodat. Kdysi ho někdo koupit chtěl, teď již ale nikoliv. Památkáři mlýn bránili, město opakovaně žádalo o sejmutí památkové ochrany. Mlýn dál chátral, až nakonec čas dozrál k demolici. Ta byla povolena v roce 1968. Po sametové revoluci koupila pozemek soukromá osoba, která zde chce postavit repliku mlýna, jenž by byl výchozím bodem k plánovanému skanzenu. Bohužel z toho sešlo. A tak jediné, co z mlýna zbylo, je hromada suti a mlýnský kámen.

Felicitas Stubnerová

Akademická malířka Felicitas Stubnerová (roz. Marešová) se narodila 12. července 1917 v Židlochovicích. Studovala malířství u profesora Williho Nowaka a během studií se seznámila s o šest let starším volarským rodákem Robertem Stubnerem, který pro změnu studoval u profesora Thieleho. Po svatbě žili v Praze, kde se jim v prosinci roku 1939 narodila dcera Susane, a pak se přestěhovali do Volar. Pobyt ve Volarech byl však hned zpočátku poznamenán tragédií. V říjnu roku 1945 zemřela ani ne šestiletá dcera Susan. Říká se, že ji přejelo americké vojenské auto. V roce 1949 byl Robert dobrovolně odsunut.

V roce 1952 se Felicitas narodila dcera, která 23. prosince 1985 emigrovala do Německa. Felicitas Stubnerová zemřela 9. srpna 1978. Uložena byla (stejně jako její rodiče, kteří se přestěhovali do Volar, a dcera Susan) do rodinné hrobky rodiny Weithentalových (majitelů hotelu naproti nádraží) u horní zdi volarského hřbitova. Matka Roberta Stubnera se totiž za svobodna jmenovala Isabella Weithentalová.

V pozdním věku Felicitas poměrně dost holdovala alkoholu a výměnou za alkohol malovala. V nejedné domácnosti dodnes mají její dílo, nejčastěji zátiší s květinami. V hotelu Chata od ní visí velký obraz Volar. Felicitas si dobře rozuměla s volarským děkanem Honsou a v roce 1977 do výklenku zdi kostela vedle věže namalovala modlícího se Krista s andělem.

Ilustrovala brožurku o turistice na Volarsku, kterou na sklonku padesátých let sepsal lékárník Vladimír Jeřábek. S Felicitas bydleli v jednom domě.

Pokoušel jsem se o paní Stubnerové zjistit víc, ale přestože ji každý znal, málokdo o ní něco podstatného a věrohodného věděl. Ani fotografii se mi nepodařilo získat. Byla to zřejmě na tehdejší dobu dost výstřední postava. Třeba i proto, že nebyla nikde zaměstnaná nebo že jezdila na koni.

Jaroslav Pulkrábek

Nejstarší věc ve Volarech

Neřeknu vám takhle rychle z hlavy, která stavba je ve Volarech nejstarší. Spodní část kostelní věže bude mít nějakých sedm set let. Kusy ztraceného morového sloupu, které asi někde zdobí něčí zahrádku, nebo slouží coby překlad dveří či okna, budou asi o století mladší. Ale kdybyste hledali tu úplně nejstarší věc ve Volarech, musíte se vypravit za zdejšími menhiry. Není třeba se trmácet do kopců ani prolézat houštím, jsou hned za humny. Od místa, kde jsem zrovna stál, tedy u Hafnerovic chalupy, to máte necelých dvě stě metrů. Kdysi tu stával velký kamenný kříž. Dnes to k nelibosti některých patří pohanům. Ale já to beru jako záchranu kulturní památky. Obřady se tu pochopitelně žádné nekonají, a když tak stejně nevinné, jako vynášení morany.

S tím jejich stářím je to trochu složitější. Ne, že by nebyly staré, dokonce lidem sloužily již před mnoha tisíci lety, ale do Volar se dostaly až v roce 2007.

Pocházejí z jedné náhorní planiny v Krušných horách a ještě po druhé světové válce tam společně několik desítek kamenů tvořilo zbytek velkého rondelu. Nikdo se o něj nestaral, málokdo věděl, o co vlastně jde a pomalu zanikal při zcelování políček a luk. Poslední ránu mu zasadila stavba silnice, která probíhala přímo jeho středem. Naštěstí se našel někdo, kdo tomu rozuměl a věděl, o co jde. Tím někým byl geolog a chemik Pavel Polák. Pár jich zachránil, ale teď kam s nimi. Takový rondel nemůžete postavit jen tak někde. Rozhodl se pro Volary, a tak v předvečer keltského svátku Beltain, tedy 28. dubna 2017, stál na pokraji Volar rondel, koncipovaný zčásti jako observatoř a z části jako svatyně. Tvoří jej jedenáct kamenů. Nejvyšší vizírová stéla, tedy něco jako zaměřovací muška, se nachází uprostřed šestimetrového kruhu. Zbylých deset tvoří dva protínající se pentagramy a kameny reflektují postavení slunce o letním i zimním slunovratu a při svátku Beltain. Menhiry mají opracované základny a na některých jsou dobře patrné i runové rýhy, které vznikají dlouhodobým vystavením kamenů dešti. Směr runových rýh dokazuje, že kameny stály ve vztyčené poloze. Jsou z takzvané „okaté ruly", nejmenší z kamenů má něco přes půl metru, nejvyšší 130 centimetrů.

Zaujala mě vzpomínka Pavla Poláka na onen slavný den, kdy se menhiry stěhovaly do Volar.

„Pak přichází na řadu další úkol – dopravit menhiry z Krušných hor do Volar. To ovšem není nijak jednoduché! S jedním kamenem ne a ne hnout. Pak se však do celého procesu vkládá „ten, který rozmlouvá s kameny". O koho jde? O řidiče, jenž má menhiry převážet. Celou dobu sedí v autě a sleduje marné snažení těch, kteří se pokoušejí kámen naložit. Nakonec sám přistupuje ke kameni, zavírá oči a pokládá na něj ruce. Při tom je jen nevěřícně sledován okolními přihlížejícími. Nikoho by nenapadlo, že by tento veliký a docela obyčejný muž dokázal s kameny rozmlouvat. A přece je to tak! „Tak jsem mu domluvil. Teď už to půjde," říká, pomalu odstupuje od menhiru a kámen, jímž se předtím nedalo ani pohnout, se najednou mění v „kamenné peříčko". Je to jen náhoda, nebo má tento muž opravdu mimořádné schopnosti?"

A proč zrovna Volary? Třeba i proto, že spojnice keltského oppida v Třísově s menhiry na Světlých Horách u Strážného prochází přes Volary a spojnice keltského sídliště Obří hrad u Stach s horou Luč nad Čertovou stěnou u Vyššího Brodu rovněž tak. A spojíte-li vrchol Třístoličníku s Volary, leží na této přímce i hrad Hus a města Husinec a Písek. Aby to bylo úplně poctivé, je třeba říci, že někteří archeologové o pravosti menhirů pochybují. Ale nikdo je nikdy vlastně pořádně nezkoumal, tak je to názor proti názoru.

K menhirům často chodím fotit. Je odtud zajímavý pohled na město, na kostelní věž i na hřbitov. Druhé straně zas vévodí majestátný Bobík. Třeba má to místo i nějakou, nám dnes neznámou historii. Koneckonců právě zde se rodily dějiny Volar – na pláni zvané Lažiště. O tom jsme už ale již ve Volarském zpravodaji psali.

Funkčnost volarských menhirů si můžete vyzkoušet za pár dní. Letní slunovrat, tedy okamžik, kdy Slunce vstoupí do znamení Raka, nastane letos v sobotu 20. června ve 23:44 hodin. Tak sem přijďte ráno přivítat východ slunce. Ale musíte si přivstat, nad obzor se totiž vyšvihne již osm minut před pátou hodinou ranní. Jak menhiry vlastně fungují a na co si tedy máte dát vlastně pozor, se dočtete na informační tabuli přímo na místě.

Jaroslav Pulkrábek

Komorní oslavy 75. výročí konce druhé světové války

Foto: Jaroslav Pulkrábek

NAPSAL: JAROSLAV PULKRÁBEK NAKRESLIL: JAKUB RÁKOSNÍK